

EFFECTS OF FOLK DANCE ACTIVITIES ON COMMUNICATION AND PROBLEM-SOLVING SKILLS

Meltem EVLİ¹ ✉ ve Yaşar BARUT²

¹ Hitit Üniversitesi, Ömer Derindere MYO, Çorum, Türkiye

² Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, Samsun, Türkiye

 0000-0001-5023-3951

 0000-0002-5027-2536

Abstract: *The main purpose of the research is to examine whether folk dance activities have an impact on individuals' communication and problem-solving skills. In the study, the sample group consists of individuals who perform folk dance activities in public education centers, associations and clubs in Çorum and randomly selected individuals who do not perform folk dance activities. In the research, Problem-Solving Inventory and Communication Skills Inventory were used. In the analysis of the data, one-way variance analysis, two independent t test correlation analysis and regression analysis were used. The findings were interpreted within the 95% confidence interval and $p=0.05$ significance level. As a result of the research, it is seen that there is a moderate positive relationship between communication and problem-solving skills. According to the gender variable of the individuals playing folk dances; It is seen that female participants have higher communication skills than male participants. According to the variable of residence of the participants, those who reside in the city center have higher communication skills than those residing in the village-town-district. According to problem solving skill; There is no significant difference between the participants in terms of gender, age, educational status and place of residence. In the research, communication and problem-solving skills are seen to have a positive relationship with each other. Accordingly, it is expected that the communication skills of individuals in our society will be increased with folk dances, social, sports and artistic activities, and in parallel, an increase in problem solving skills is expected.*

Keywords: Folk dance, communication skills, problem-solving skills.

Citation : Evli, M., & Barut, Y. (2020). Effects of Folk Dance Activities on Communication and Problem-Solving Skills. *International Journal of Physical Education Sport and Technologies*, 1(1), 42-49.

HALK OYUNLARI FAALİYETLERİNİN İLETİŞİM VE PROBLEM ÇÖZME BECERİLERİ ÜZERİNE ETKİSİ

Özet: Araştırmanın temel amacı halk oyunları faaliyetlerinin bireylerin iletişim becerileri ve problem çözme becerileri üzerinde etkisinin olup olmadığının incelenmesidir. Araştırmada, örneklem grubunu Çorum’da bulunan halk eğitim merkezi, dernek ve kulüplerde halk oyunları faaliyeti gösteren bireyler ile rastgele seçilmiş halk oyunları faaliyetinde bulunmayan bireyler oluşturmaktadır. Araştırmada, Problem Çözme Envanteri, İletişim Becerileri Envanteri kullanılmıştır. Verilerin analizinde, tek yönlü varyans analizi, iki bağımsız t testi korelasyon analizi ve regresyon analizlerinden faydalanılmıştır. Elde edilen bulgular %95 güven aralığında ve $p=0,05$ anlamlılık düzeyinde yorumlanmıştır. Araştırma sonucunda, iletişim ile problem çözme becerileri arasında pozitif yönde orta düzeyde bir ilişki olduğu görülmektedir. Halk oyunları oynayan bireylerin cinsiyet değişkenine göre; kadın katılımcıların erkek katılımcılara göre iletişim becerilerinin daha yüksek olduğu görülmektedir. Katılımcıların ikamet yeri değişkenine göre, şehir merkezinde ikamet edenler, köy, kasaba ve ilçede ikamet edenlere göre daha yüksek iletişim becerisine sahip olduğu belirlenmiştir. Problem çözme becerisine göre; cinsiyet, yaş, eğitim durumu ve ikamet ettiği yer değişkenlerinde katılımcılar arasında anlamlı bir fark bulunmamaktadır. Araştırmada iletişim ve problem çözme becerileri birbirleri ile pozitif ilişki içerisinde olduğu görülmektedir. Bu duruma göre toplumumuz da ki bireylerin iletişim becerileri halk oyunları, sosyal, sportif ve sanatsal faaliyetler ile artırılarak buna paralel olarak problem çözme becerilerinde de artış olması beklenmektedir.

Anahtar kelimeler: Halk oyunları, iletişim becerisi, problem çözme becerisi.

İletişim, insan yaşamını daha kolay hale getirme özelliğine sahip, toplumsallaşmanın tesisinde önemli işlevleri olan bir kavram olarak ifade edilebilir (Yılmaz ve Çimen, 2008). Doğru temelde kurulan iletişim, bireylerin birbirleri ile dolayısıyla toplumların arasında da anlaşma, uzlaşma ve kendini ifade edebilme noktasında önemli etkilere sahip olduğu söylenebilir. Bireysel ve toplumsal ölçekte var olan doğru iletişim sağlıklı bir toplum için önemli fonksiyonlara sahiptir. İletişim, toplumsal süreçte temel olarak alınan olgulardan biridir. İletişim aracılığı ile insan, bireysel varlığını ve toplumsal ilişkilerini sürdürür. İletişim simgelerini ve eylemlerini kullanma yeteneğinden yoksun bireyin, toplum dışına itilmesi, yalnız kalması da söz konusu olacaktır (Aziz, 2016). Literatürde yer alan farklı iletişim tanımlamalarından yola çıkarak; iletişim kavramının sadece bireysel bir kavram olmadığını aynı zamanda toplumsal açıdan önemli bir kavram olduğunu söylemek mümkündür. Bir diğer ifade ile

iletişim toplumsal yapının temel taşlarından bir tanesidir ve iletişimin sürdürülebilir olması ve etkin olması bir anlamda o toplumdaki etkinlik ve sürdürülebilirlik ile doğrudan alakalı olduğu söylenebilir.

Tanımlamalardan yola çıkarak varılabilecek bir diğer sonuç ise iletişim kavramının bir amaç taşıdığına ilişkindir. Diğer bir ifade ile iletişim; insanların belirli bir amacı olmadan etkileşmelerinden ziyade, bir etki oluşturmak amacı ile aktarmalar yapması durumudur (Eroğlu, 1996). İletişim insanoğlunun hayatında son derece önemli bir kavramdır ve içerisinde insan olan her alanda var olan bir kavramdır. İletişim, çevre üzerinde etkin olmayı amaçlar ve insanlar tarafından diğer insanların algılarını, tutumlarını geliştirmek ya da değiştirmek için kullanılır (Aydın, 1986).

İletişim, bir zihindeki düşüncenin diğer zihne aktarılmasıdır. İletişim denilen olgunun ortaya çıkması, yalnız insanlığın değil, düşünebilen tüm

canlıların ortaya çıkması ile eş zamanlıdır. Zamanla insanların uygarlaşıp topluluklar oluşturmasıyla, iletişim gereksinimi temel konulardan biri olmuştur. Uygarlığın gelişmesi de insanlar arasındaki iletişimin gelişmesine doğrudan bağlı olmuştur. Bu denli öneme sahip iletişim kavramında, iletişim bozukluklarının önüne geçmenin yolu ise iyi konuşmacı ve iyi bir dinleyici olabilmektir. Bu durum ise iyi deneyim ve yöntem bilgileri ile doğru orantılıdır (Serimoğlu, 2013). İnsanın doğası gereği ihtiyaç duyduğu toplumsal yaşama uyum çabası, onun toplumsallaşmasını da gerekli kılar. Bu gereklilik temelinde iletişim kavramının insan yaşamındaki uzun yolculuğunda üstlendiği rol, toplumsal yaşamın devamlılığı için hayati önem taşımaktadır (Akgül, 2014).

Adair (2000) ise problemi, genel anlamıyla bireyin önüne gelen ve onu engelleyen bir kavram olarak ifade eder. İnsan hayatının hemen her döneminde mutlaka problemlerle karşılaşmaktadır. Bu problemlerin tamamen ortadan kalkması ya da onların bulunmadığı bir yere gidebilmek neredeyse imkânsızdır (Karamehmetoğlu, 2017). Belirlenen bir hedefe ulaşma aşamasında bireyin beklenmeyen bir engellenme ile karşılaştığı ve bu duruma hazır bir tepkisinin olmadığı uyarıcı durum problem olarak ifade edilir (Birgham, 2016). Problem kavramı, hayatın her alanında çok geniş bir alanı kapsar. Farklı meslek gruplarından çeşitli bireyler için problem olarak nitelendirilebilecek birçok konu ve kavram mevcuttur. Bazen bir öğrencinin ödevi ya da bir bilim adamının araştırması gereken konular, buluşlar problem olarak adlandırılabilir ve çözülmesi gerekmektedir (Heppner ve Krauskopf, 1987).

Problem çözme, sonradan öğrenilebilen ve geliştirilmesi gereken bir süreçtir. Bu süreç içerisinde okulöncesi dönem önemli bir temel oluşturur. Okul öncesi dönemde doğru fiziksel ortamda öğretmen tarafından desteklenen doğru stratejiler bireyin tüm yaşamını etkileyecek olumlu gelişmeler ortaya koyabilir (Britz, 1993).

Problem çözmeyi etkili bir şekilde öğrenme en değerli tekniklerden bir tanesidir. Aralarından seçim

yapılabilecek birçok model olsa da problemin çözümünde işe yarayacak doğru olan modeli tespit etmek oldukça önemlidir. Oldukça yaygın olarak kullanılan problem çözme yöntemlerinden bir tanesi Steve Kneeland tarafından geliştirilen AIDOSE (Awareness, Information, Definition, Options, Selection, Execution) yöntemidir (Davies, 2014). Bu bağlamda bireyler, çeşitli durumlarda hayatın içerisinde karşı karşıya geldikleri problemleri çözebildikleri oranda sağlıklı, huzurlu ve mutlu olabilirler. Bireylerin başarılı olmaları ve keyifli bir yaşam sürmeleri, problemlerini kendilerine en uygun modelde çözebilme yetenekleri ile doğru orantılıdır (Saraçoğlu vd., 2001). Problem çözme konusunda başarı ilk olarak doğru tanımlama ile ilgilidir. Birey, problem olarak nitelendirdiği ve kendisini rahatsız eden durumu net ve kesin olarak tanımlandığında çözüm için doğru yaklaşımda bulunmuş demektir. Aynı zamanda, problem olarak nitelendirilen konu ile ilgili olarak yeterli düzeyde bilgi sahibi olmak, çözüm yöntemlerinin başarılı olmasında da etkililiğini arttıracaktır (Kuzgun, 2002).

Yapılan bu çalışmada amaç kültürümüzün önemli bir parçasını oluşturan halk oyunları faaliyetlerinin bireylerde iletişim ve problem çözme becerileri üzerine etkisinin incelenmesidir.

YÖNTEM

Araştırmanın evrenini Çorum ili içerisinde faaliyet gösteren halk eğitim merkezi, dernek ve kulüplerde halk oyunları oynayan bireyler oluşturmaktadır. Araştırmanın örneklemini ise 2017-2018 eğitim öğretim yılı içerisinde Çorum ili içerisinde belirtilen halk eğitim merkezi, dernek ve kulüplerde halk oyunları faaliyetlerinde bulunan 116 erkek, 144 kadın, toplamda $n=260$ katılımcı birey oluşturmaktadır. Katılımcıların tamamı gönüllü olarak araştırmaya dâhil olmuşlardır. Halk oyunları faaliyetlerinin bireyin problem çözme ve iletişim becerisi düzeyleri üzerine etkisinin olup olmadığının belirlenmesi amacı ile gerçekleştirilen bu araştırmanın yürütülmesinde

genel tarama modeli kullanılmıştır. Araştırma, Çorum ilindeki gönüllü bireyler üzerine yapılmıştır.

Katılımcılara ait özelliklerin belirlenmesi amacı ile 7 sorudan oluşan kişisel bilgi formu kullanılmıştır. Kişisel bilgi formu içerisinde katılımcıların halk oyunları oynayıp oynamadığı, yaşı, cinsiyeti, halk oyunları oynama süresi, eğitim düzeyi, ikamet yeri ve halk oyunları dışında herhangi bir sosyal sportif ya da sanatsal faaliyet olup olmadığı ile ilgili sorular sorulmuştur. Araştırmada Heppner ve Peterson (1982) tarafından geliştirilen, Şahin vd. (1993), tarafından Türkçe'ye çevirisi yapılan Problem Çözme Envanteri kullanılmıştır. Katılımcıların iletişim becerilerini ölçmek için, Ersanlı ve Balcı (1998) tarafından geliştirilen İletişim Becerileri Envanteri kullanılmıştır.

Verilerin analizinde bağımsız örneklem *t* testi, tek yönlü varyans analizi (ANOVA), regresyon analizi ve Pearson korelasyon analizi kullanılmıştır.

BULGULAR

Araştırmanın bulgular bölümünde katılımcıların problem çözme ve iletişim becerileri cinsiyet, yaş, eğitim ve ikamet yeri değişkenleri açısından açıklanmıştır. Ayrıca problem çözme ve iletişim becerilerinin birbirleri üzerine olan etkileri incelenmiştir.

Tablo 1: Halk oyunları oynayan katılımcıların problem çözme becerilerinin cinsiyet değişkeni açısından incelenmesi ($n=260$)

	Grup İstatistiği			Test İstatistiği		
	<i>n</i>	<i>X</i>	<i>ss</i>	<i>t</i>	<i>sd.</i>	<i>p</i>
<i>Erkek</i>	116	3,00	0,51			
<i>Kadın</i>	144	3,03	0,54	-0,381	258	0,704

Yapılan bağımsız örneklem *t* Testi sonucuna göre (Tablo 1), halk oyunları oynayan bireylerin problem çözme becerileri cinsiyetlerine göre istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık bulunmamaktadır ($p>0,05$).

Tablo 2: Halk oyunları oynayan katılımcıların problem çözme becerilerinin yaş değişkeni açısından incelenmesi ($n=260$)

	Grup İstatistiği			Test İstatistiği		
	<i>n</i>	<i>X</i>	<i>ss</i>	<i>F</i>	<i>sd</i>	<i>p</i>
<i>15-18</i>	62	2,95	0,53			
<i>19-22</i>	116	3,05	0,49	1,978	3	0,118
<i>23-26</i>	50	3,12	0,47			
<i>27-31</i>	32	2,87	0,62			

Yapılan tek yönlü varyans analizi (ANOVA) sonucuna göre (Tablo 2), halk oyunları oynayan bireylerin problem çözme becerileri yaş değişkenine göre istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık bulunmamaktadır ($p>0,05$).

Tablo 3: Halk oyunları oynayan katılımcıların problem çözme becerilerinin eğitim değişkeni açısından incelenmesi ($n=260$)

	Grup İstatistiği			Test İstatistiği		
	<i>n</i>	<i>X</i>	<i>ss</i>	<i>t</i>	<i>sd</i>	<i>p</i>
<i>Ortaöğretim</i>	98	2,95	0,58			
<i>Yükseköğretim</i>	162	3,06	0,48	-1,467	176,219	0,144

Yapılan bağımsız örneklem *t* testi sonucuna göre (Tablo 3), halk oyunları oynayan bireylerin problem çözme becerileri eğitim değişkenine göre istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık bulunmamaktadır ($p>0,05$).

Tablo 4: Halk oyunları oynayan katılımcıların problem çözme becerilerinin ikamet değişkeni açısından incelenmesi ($n=260$)

	Grup İstatistiği			Test İstatistiği		
	<i>n</i>	<i>X</i>	<i>ss</i>	<i>t</i>	<i>sd</i>	<i>p</i>
<i>Köy, Kasaba, İlçe</i>	34	3,05	0,40			
<i>Şehir merkezi</i>	226	3,07	0,54	0,380	258	0,705

Yapılan bağımsız örneklem *t* testi sonucuna göre (Tablo 4), halk oyunları oynayan bireylerin problem çözme becerileri ikamet göre istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık bulunmamaktadır ($p>0,05$).

Tablo 5: Halk oyunları oynayan katılımcıların iletişim becerilerinin cinsiyet değişkeni açısından incelenmesi ($n=260$)

	Grup İstatistiği			Test İstatistiği		
	n	X	ss	t	sd	p
Erkek	116	2,46	0,27	-2,232	258	0,026*
Kadın	144	2,54	0,28			

* $p<0,05$

Yapılan bağımsız örneklem t testi sonucuna göre (Tablo 5), halk oyunları oynayan bireylerin iletişim becerileri katılımcıların cinsiyet durumlarına göre istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık bulunmaktadır ($p<0,05$). Kadın katılımcıların iletişim becerileri erkek katılımcılardan daha yüksektir.

Tablo 6: Halk oyunları oynayan katılımcıların iletişim becerilerinin yaş değişkeni açısından incelenmesi ($n=260$)

	Grup İstatistiği			Test İstatistiği		
	n	X	ss	F	sd	p
15-18	62	2,50	0,35	1,232	256	0,298
19-22	116	2,52	0,22			
23-26	50	2,51	0,26			
27-31	32	2,42	0,32			

Yapılan tek yönlü varyans analizi (ANOVA) sonucuna göre (Tablo 6), halk oyunları oynayan bireylerin iletişim becerileri yaş değişkenine göre istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık bulunmamaktadır ($p>0,05$).

Tablo 7: Halk oyunları oynayan katılımcıların iletişim becerilerinin eğitim değişkeni açısından incelenmesi ($n=260$)

	Grup İstatistiği			Test İstatistiği		
	n	X	ss	t	sd	p
Ortaöğretim	98	2,50	0,30	-0,047	258	0,963
Yükseköğretim	162	2,50	0,26			

Yapılan bağımsız örneklem t testi sonucuna göre (Tablo 7), halk oyunları oynayan bireylerin iletişim becerileri eğitim değişkenine göre istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık bulunmamaktadır ($p>0,05$).

Tablo 8: Halk oyunları oynayan katılımcıların iletişim becerilerinin ikamet değişkeni açısından incelenmesi ($n=260$)

	Grup İstatistiği			Test İstatistiği		
	n	X	ss	t	sd	p
Köy, Kasaba, İlçe	34	2,38	0,24	-2,697	258	0,007*
Şehir merkezi	226	2,52	0,28			

* $p<0,01$

Yapılan bağımsız örneklem t testi sonucuna göre (Tablo 8), halk oyunları oynayan bireylerin iletişim becerileri ikamet değişkenine göre istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık bulunmaktadır ($p<0,05$). Değişkenlerin aritmetik ortalamalarına bakıldığında şehir merkezinde yaşayan ve halk oyunları oynayan bireylerin iletişim becerileri; köy, kasaba ve ilçede ikamet eden bireylerin ortalamalarından daha yüksektir.

Tablo 9: Halk oyunları oynayan katılımcıların problem çözme becerilerinin halk oyunları oynama süresi değişkeni açısından incelenmesi ($n=260$)

	Grup İstatistiği			Test İstatistiği		
	n	X	ss	F	sd	p
1-3 yıl	172	2,98	0,58	1,777	257	0,171
4-6 yıl	46	3,06	0,42			
7 yıl ve üzeri	42	3,14	0,30			

Yapılan tek yönlü varyans analizi (ANOVA) sonucuna göre (Tablo 9), halk oyunları oynayan bireylerin problem çözme becerileri ile halk oyunu oynama süresi arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık bulunmamaktadır ($p>0,05$).

Tablo 10: Halk oyunları oynayan katılımcıların iletişim becerilerinin halk oyunları oynama süresi değişkeni açısından incelenmesi ($n=260$)

	Grup İstatistiği			Test İstatistiği		
	n	X	ss	F	sd	p
1-3 yıl	172	2,50	0,30	-0,058	2	0,944
4-6 yıl	46	2,49	0,22			
7 yıl ve üzeri	42	2,51	0,22			

Yapılan tek yönlü varyans analizi (ANOVA) sonucuna göre (Tablo 10), halk oyunları oynayan bireylerin iletişim becerileri ile halk oyunu oynama süresi arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık bulunmamaktadır ($p>0,05$).

Tablo 11: Halk oyunları oynayan katılımcıların iletişim becerilerinin diğer sosyal, sportif ve sanatsal faaliyetle ilgilenme değişkeni açısından incelenmesi ($n=260$)

	Grup İstatistiği			Test İstatistiği		
	n	X	ss	t	sd	p
Evet	182	2,51	0,29	0,726	258	0,468
Hayır	78	2,48	0,26			

Yapılan bağımsız örneklem *t* testi sonucuna göre (Tablo 11), halk oyunları oynayan bireylerden halk oyunları haricinde başka bir sosyal, sportif ya da sanatsal faaliyetle de ilgilenenlerin iletişim becerileri sadece halk oyunları ile ilgilenen bireylerin iletişim becerilerinden yüksek değildir ($p>0,05$).

Tablo 12: Halk oyunları oynayan katılımcıların problem çözme becerileri ile iletişim becerileri arasındaki ilişkinin incelenmesi ($n=260$)

	İletişim Becerisi	
Problem Çözme Becerisi	<i>r</i>	0,531
	<i>p</i>	0,000
	<i>n</i>	260

* $p<0,01$

Yapılan bağımsız örneklem korelasyon sonucuna göre (Tablo 12), iletişim becerisi ile problem çözme becerisi arasında pozitif yönde [$r(581)=0,354$; $p<0,01$] anlamlı ilişki bulunmaktadır.

Tablo 13: Halk oyunları oynayan katılımcıların iletişim becerilerinin problem çözme becerisi üzerindeki etkisine ilişkin bulgular ($n=260$)

	Beta	R ²	F	t	p
Problem Çözme	0,531	0,281	101,048	2,170	0,000

* $p<0,01$

Halk oyunları oynayan bireylerin iletişim becerilerinin problem çözme becerileri üzerine etki edip etmediğini incelemek üzere regresyon analizi uygulanmış ve sonuçları Tablo 13'de verilmiştir. Tablo 13 incelendiğinde R² değerinin 0,281 olduğu

görülmektedir. Halk oyunları oynayan bireylerin iletişim becerilerinin problem çözme becerilerini %28 oranında etkilediği söylenebilir. Bir diğer ifade ile bireylerin iletişim becerileri arttıkça problem çözme becerileri de artmaktadır.

TARTIŞMA

Yapılan bu araştırma sonuçları ile benzer şekilde beden eğitimi ve spor yüksekokulu öğrencilerinin problem çözme becerileri üzerine yapılan bir araştırmada ise; Şen (2018) katılımcılar arasında cinsiyet değişkeni açısından anlamlı bir fark olmadığını belirtmiştir. Elde edilen sonuçlardan farklı olarak, lise öğrencilerine yönelik uygulanan, problem çözme becerilerini inceleyen bir başka çalışmada ise erkek ve kadın katılımcılar arasında erkek katılımcılar lehine anlamlı farklılık tespit edilmiştir. Yine aynı çalışmada yaş değişkenine ilişkin sonuçlarda yaş ilerledikçe problem çözme becerilerinin de arttığı sonucuna ulaşılmıştır (Korkut, 2002). Öğretmen adaylarına yönelik yapılan farklı bir araştırmada Saracaloğlu vd. (2009), problem çözme becerilerini yaş ve cinsiyet değişkeni ile ilgili olarak erkek ve kadın katılımcılar arasında anlamlı bir farklılık olmadığı ifade edilmiştir. Yaptığımız çalışmada ise; problem çözme becerileri, cinsiyet, yaş, eğitim düzeyi ve yaşadığı yer değişkenlerine göre incelendiğinde anlamlı fark tespit edilememiştir.

Yetişkinlere yönelik iletişim becerilerinin tespiti amacı ile yapılan çalışmada ise; cinsiyet değişkeni ile ilgili sonuçlarda araştırmamızda elde ettiğimiz sonuçlarla benzer şekilde kadın katılımcıların iletişim becerilerinin daha yüksek olduğu sonucuna ulaşılmıştır (Korkut, 2005). Literatürde yer alan farklı bir çalışmada ise Tepeköylü vd. (2009), beden eğitimi ve spor yüksekokulu öğrencileri ile ilgili çalışmada cinsiyet değişkeninde araştırmamızla benzer şekilde kadın katılımcılar lehine anlamlı farklılık olduğu sonucuna ulaşmışlardır. Aynı çalışmada, veriler ikamet yeri ve yaş değişkenleri açısından incelendiğinde katılımcılar arasında anlamlı farklılık olmadığı ifade edilmiştir. Araştırmamızda ise; halk

oyunları oynayan katılımcıların cinsiyet değişkenine göre kadın katılımcılar lehine anlamlı farklılık olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Katılımcıların ikamet yeri değişkenine ilişkin sonuçlarda ise; şehir merkezinde yaşayanlar lehine anlamlı farklılık tespit edilmiştir.

Oryantiring sporcularına yönelik yapılan çalışmada ise problem çözme becerileri spor yaşı değişkenine göre incelenmiş, aceleci yaklaşım alt boyutu açısından spor yaşı 7 yıl ve üzeri olan sporcular, spor yaşı 4-6 yıl olan sporculara göre aceleci alt boyutu daha fazla kullanmışlardır. Problem çözme envanteri diğer alt boyutlarına ilişkin toplam puanlara göre spor yaşı açısından sporcular arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılığın olmadığı görülmüştür (Salim, 2018). Araştırmamızda ise halk oyunları oynama süresi ile iletişim ve problem çözme becerileri arasında anlamlı ilişki bulunamamıştır.

Bireylerin iletişim becerilerinin gelişmesinde sosyal, sanatsal ve sportif faaliyetlerin de katkısının olduğu ifade edilebilir. Farklı çevrelerde birçok farklılığa sahip bireylerle bir arada, farklı paylaşımlarda bulunmak da bu gelişime katkı sağlayabilir. Bununla birlikte halk oyunları gibi erkek ve kadınlar tarafından aynı anda uygulanabilen, toplumun farklı gruplarını bir araya getiren bir branşın iletişim becerilerine katkı sağladığı hipotezi ile halk oyunları ile birlikte farklı sosyal, sanatsal ve sportif faaliyetlerde bulunan bireylerin iletişim becerileri incelenmiştir. Yalnızca halk oyunları oynayan bireyler ile halk oyunları faaliyetlerinin yanında farklı sosyal, sanatsal ve sportif faaliyetler ile ilgilenen bireyler arasında anlamlı farklılığa rastlanmamıştır. Her iki grubun da halk oyunları ile ilgileniyor olması alınan puanların birbirine yakın olmasını sağlamış olabilir. Bu durumda halk oyunlarının iletişim becerilerinin gelişiminde önemli bir etken olduğu sonucuna ulaşılabilir.

Sınıf öğretmenleri ile ilgili yapılan çalışmada iletişim becerileri ile problem çözme becerileri arasında anlamlı bir ilişki olduğu tespit edilmiştir (Nacar ve Tümkaya, 2011). Havacılık bölümlerinde eğitim gören öğrencilere yönelik bir başka çalışmada ise iletişim becerileri ile problem çözme becerileri arasında orta düzeyde pozitif yönde bir ilişki olduğu tespit edilmiştir

(Uğur, 2018). Korelasyon katsayısı $r < 0,2$ ise iki değişken arasında bir ilişkinin olmadığı varsa bile çok zayıf olduğu söylenebilir. Korelasyon katsayısının 0,2-0,4 aralığında olduğu durumda değişkenler arasında zayıf ilişkiden, 0,4-0,6 aralığında olduğu durumda orta şiddette ilişkiden, 0,6-0,8 aralığında olduğu durumda yüksek ilişkiden söz edilebilir. Korelasyon katsayısının 0,8'den büyük olduğu durumlarda ise şiddetli ilişkiden bahsedilebilir (Kul, 2019). Yapılan korelasyon analizi sonucunda halk oyunları oynayan bireylerin problem çözme ve iletişim becerileri arasında pozitif yönlü ve orta şiddette bir ilişki olduğu görülmektedir. Yani iletişim becerisi arttıkça problem çözme becerisi de artmakta ya da iletişim becerisi azaldıkça problem çözme becerisi de azalmaktadır. Araştırmamız da literatürden örnek gösterdiğimiz çalışmalar ile benzerlik göstermektedir. Elde ettiğimiz verilere göre halk oyunları oynayan bireylerin problem çözme becerileri ile iletişim becerisi düzeyleri arasında ilişki bulunmaktadır.

Yapılan araştırmada iletişim becerileri ile problem çözme becerileri arasında ilişkinin olduğu belirtilmiştir. İletişim becerilerinin problem çözme becerilerini etkileyip etkilemediği incelenmiş R^2 değeri 0,281 olarak bulunmuştur. Bu sonuçla halk oyunları oynayan bireylerin iletişim becerilerinin problem çözme becerilerini %28 oranında etkilediği söylenebilir. Elde edilen verilere göre halk oyunları oynayan bireylerin iletişim becerileri problem çözme becerilerini etkiler hipotezi doğrulanmıştır.

SONUÇ

Sonuç olarak halk oyunları oynayan bireylerden halk oyunları haricinde başka bir sosyal, sportif ya da sanatsal faaliyetler ile ilgilenenlerin iletişim becerileri sadece halk oyunları ile ilgilenen bireylerin iletişim becerilerinden daha yüksek bulunmuştur. Bu sonuçlara göre; bireylerin sosyal, sportif ve sanatsal faaliyetlerde bulunmaları iletişim becerilerini arttıracak sonucuna ulaşılabilir. Özellikle toplum içerisinde iletişim becerisi zayıf bireylerin halk oyunları ve diğer sosyal, sportif ve sanatsal faaliyetlere katılmaları teşvik edilmelidir.

KAYNAKLAR

- Adair, J. (2000). *Karar Verme ve Problem Çözme*. Ankara, Gazi Kitabevi.
- Akgül, K. P. (2014). *İletişim, Dans ve Beden Dili*. İstanbul, Cinius Yayınları.
- Aydın, M. (1986). *Çağdaş Eğitim Denetim*. Ankara, İM Eğitim Araştırma Yayın Danışmanlık A.Ş.
- Aziz, A. (2016). *İletişime Giriş*. İstanbul, Hiperlink Yayınları.
- Birgham, A. (2016). *Çocuklarda Problem Çözme Yeteneklerinin Geliştirilmesi*. İstanbul. Milli Eğitim Bakanlığı Yayınları.
- Britz, J. (1993). Problem solving in early childhood classrooms. *ERIC Digest*. Erişim Adresi: <https://files.eric.ed.gov/fulltext/ED355040.pdf> Erişim Tarihi: 10 Mayıs 2020.
- Eroğlu, F. (1996). *Davranış Bilimleri*. İstanbul, Beta Basım Yayın Dağıtım.
- Ersanlı, K., & Balcı, S. (1998). İletişim becerileri envanteri geçerlik ve güvenilirlik çalışması. *Türk Psikolojik Danışma ve Rehberlik Dergisi*, 2(10), 7-12.
- Heppner, P. P., & Krauskopf, C. J. (1987). An information processing approach to personel solving. *The Counseling Psychologist*, 15, 371-447.
- Karamehmetoğlu, M. (2017). Beden eğitimi öğretmenlerinin duygusal zekâ düzeylerinin mesleki öz yeterlilik ve problem çözme becerilerini belirlemedeki rolünün incelenmesi. *Yüksek Lisans Tezi*. Marmara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.
- Korkut, F. (2002). Lise öğrencilerinin problem çözme becerileri. *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 22, 177-184.
- Korkut, F. (2005). Yetişkinlere yönelik iletişim becerileri eğitimi. *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 28, 143-149.
- Kuzgun, Y. (2002). Rehberlik ve Psikolojik Danışma. Ankara, ÖSYM Eğitim Yayınları.
- Nacar, F. S., & Tümkaya, S. (2011). Sınıf öğretmenlerinin iletişim ve kişilerarası problem çözme becerilerinin incelenmesi. *İlköğretim Online*, 10(2), 493-511.
- Salim E. (2018). Oryantiring sporcularında problem çözme becerisi ve hedef bağlılığının incelenmesi. *Yüksek Lisans Tezi*. Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Muğla.
- Saracaloğlu, A. S., Yenice, N., & Karasakaloğlu, N. (2009). Öğretmen adaylarının iletişim ve problem çözme becerileri ile okuma ilgi ve alışkanlıkları arasındaki ilişki. *Yüzüncü Yıl Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 6(2), 187-206.
- Serimoğlu, N. (2013). *Etkili İletişim*. 1. Baskı. İstanbul, Cinius Yayınları.
- Şahin, N., Şahin, N. H., & Heppner, P. P. (1993). Psychometric properties of the problem solving inventory in a group of Turkish university students. *Cognitive Theraphy and Research*, 17(4), 379-396.
- Şen, A. (2018). Beden eğitimi ve spor yüksekokulu öğrencilerinin problem çözme becerilerinin çeşitli değişkenler açısından incelenmesi. *Yüksek Lisans Tezi*. Selçuk Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Konya.
- Tepeköylü, Ö., Soytürk, M., & Çamlıyer, H. (2009). Beden eğitimi ve spor yüksekokulu (besyo) öğrencilerinin iletişim becerisi algılarının bazı değişkenler açısından incelenmesi. *Spormetre*, 7(3), 115-124.
- Uğur, M. (2018). Havacılık bölümlerinde lisans düzeyinde öğrenim gören üniversite öğrencilerinin iletişim becerileri ile problem çözme becerileri arasındaki ilişkinin incelenmesi. *Yüksek Lisans Tezi*. Türk Hava Kurumu Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara.
- Yılmaz, İ., & Çimen, Z. (2008). Beden eğitimi öğretmen adaylarının iletişim beceri düzeyleri. *Atatürk Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 10(3), 3-14.